ATLETISM

Bilanțul anului 1962

Progres minim în alergările de viteză

Sezonul competițiilor atletice ale anului 1962 s-a încheiat în urmă cu cîteva săptămîni. De atunci, după o scurtă perioadă de odihnă activă, majoritatea atleților noștri au și trecut la pregătirea atentă a marilor întreceri ale anului ce vine.

In această perioadă s-au făcut bilanțurile activității trecute, constatîndu-se o serie de... creditori în rîndurile unor antrenori și mai ales ale unor atleți fruntași, fapt de care s-a ținut seamă la planificarea muncii pe 1963. Și să sperăm că la încheierea socotelilor anului următor situația „contabilă" va fi cu mult mai bună...

★

Incepînd cu numărul de astăzi vom publica listele cu rezultatele din 1962 ale celor mai buni 10 atleți români în fiecare probă. Ele oglindesc cum nu se poate mai bine munca desfășurată de fiecare atlet fruntaș în parte, activitatea antrenorilor noștri, preocuparea pentru ridicarea nivelului valorii atletismului, manifestată de cluburile și asociațiile sportive, de comisiile locale de atletism, îndrumarea și sprijinul acordat de consiliile regionale ale UCFS. Totodată aceste rezultate oglindesc și măsura în care au fost traduse în viață sarcinile trasate pentru dezvoltarea atletismului de documentele Conferinței pe țară a organizației noastre și de planul de măsuri adoptat în consfătuirea atletismului din luna ianuarie.

Să dăm acum, cuvîntul.., cifrelor și cîte unuia dintre antrenorii noștri care ne vor vorbi despre situația diferitelor grupe de probe. Pentru aceasta, în „ștafeta" bilanțului întocmit de noi, pe primul schimb pornește prof. **VASILE DUMITRESCU**, unul din antrenorii sprinterilor...

★

Intre paranteze, după rezultatul înregistrat în 1962, publicăm performanța fiecărui atlet obținută în 1961. In încheiere prezentăm o serie de cifre comparative. Mai întîi este vorba de o comparație între rezultatele primului, al celui de al 10-lea, 25-lea și 50-lea atlet din clasamentul fiecărei probe.

Cea de a doua comparație se referă la mediile rezultatelor celor mai buni 10 atleți și la totalul punctelor fiecărei probe obținute cu ajutorul tabelei internaționale de punctaj.

100 METRI

10.6 (10.9) Valeriu Jurcă (Șt. Buc.)
10.6 (10.8) Alex. Tudorașcu (Met. Buc.)
10.7 (10.7) Aurel Stamatescu (Met. Buc.)
10.8 (—) Septimiu Todea (Șt. Buc.)
10.8 (10.6) Elöd Kincses (Steaua Buc.)
10.8 (10.8) Constantin Nedelea (Șt. Tim.)
10.8 (10.8) Dorel Comșa (C.S.S. Brașov)
10.9 (10.9) Osvald Schimpf (C.S.M. Reș.)
10.9 (11.0) Mihai Mureșan (C.S.M. Mediaș)
10.9 (—) Valentin Popescu (Din. Buc.)
10.9 (11.4) Cornel Stroe (C.S.O. Craiova)

	1	10	25	50
1959	10,7	11,0	11,2	11,4
1960	10,7	11,0	11,2	11,4
1961	10,6	10,9	11,1	11,3
1962	10,6	10,9	11,1	11,3

1959	10.90	9488 p
1960	10.88	9574 p
1961	10.81	9866 p
1962	10.79	9998 p

VALERIU JURCĂ

200 METRI

21,5 (21,7) Valeriu Jurcă (Șt. Buc.)
22,1 (22,2) Alex. Tudorașcu (Met. Buc.)
22,1 (22,1) Aurel Stamatescu (Met. Buc.)
22,2 (22,6) Dorel Comșa (C.S.S. Brașov)
22,5 (—) Septimiu Todea (Șt. Buc.)
22,5 (22,3) Gh. Zamfirescu (Steaua Buc.)
22,5 (23,5) Mihai Mureșan (C.S.M. Mediaș)
22.5 (23,2) Vasile Georgescu (Prahova Pl.)
22.6 (—) St. Popescu (Steagul roșu Br.)
22,7 (22,3) Stan Nițu (Dinamo Buc.)

	1	10	25	50
1959	21,9	22,7	23,2	23,9
1960	22.0	22,6	23,2	23,6
1961	21,7	22,3	23,2	23,5
1962	21,5	22,7	23,2	23,5

1959	22,33	8663 p
1960	22.29	8729 p
1961	22.12	9049 p
1962	22,32	8688 p

400 METRI

48,8 (50,4) Mircea Zahaichievici (Din. Buc.)
49,1 (49,7) Ștefan Beregszaszi (Din. Buc.)
49,2 (49,5) Iosif Ferencz (Steaua Buc.)
49,6 (49,4) Stan Nițu (Dinamo Buc.)
49,6 (52,5) Septimiu Todea (Șt. Buc.)
49,8 (49,8) Ștefan Mihaly (Dinamo Buc.)
50,0 (51,6) Gh. Zamfirescu (Steaua Buc.)
50,1 (49,0) Ilie Savel (Dinamo Buc.)
50,2 (49,9) Ion Mesaroș (C.S.O. Timiș.)
50,3 (49,2) Traian Sudrigean (Din. Brașov)

	1	10	25	50
1959	47,8	50,9	52,0	53,1
1960	49,2	50,7	52,3	53,3
1961	49,0	50,4	51,9	53,2
1962	48,8	50,3	51,6	53,0

1959	49,68	8731 p
1960	50,13	8356 p
1961	49,50	8842 p
1962	49,67	8681 p

● Din capul locului trebuie să constatăm că, în ansamblul lor, rezultatele înregistrate în acest an de sprinterii noștri nu s-au ridicat la nivelul așteptărilor, ele fiind încă destul de departe de performanțele internaționale.

● Cauzele acestei situații, după părerea antrenorului *Vasile Dumitrescu*, sînt următoarele:

— nu a fost încă adoptat, cu consecvență, lucrul metodic modern;

— majoritatea sprinterilor noștri încep atletismul prea tîrziu, adică tocmai la vîrsta la care, în mod normal, ar trebui să realizeze cele mai bune rezultate.

● Se impune deci o mai serioasă acțiune de depistare și de selecționare a celor mai talentați alergători dintre copiii și juniorii mici și pregătirea lor atentă, știut fiind că performanțele înalte — vin de obicei — după 6—7 ani de antrenament minuțios și multilateral;

— trebuie extins schimbul de experiență între antrenorii care se ocupă de pregătirea alergătorilor de viteză, popularizîndu-se metodele cele mai moderne de antrenament;

— trebuie organizate cît mai multe concursuri cu caracter de masă, în special pentru cei mai tineri atleți, din rîndurile cărora să poată fi alese elementele cele mai talentate și cu perspectivă.

HANDBAL

După un turneu, care a însemnat doar începutul unui bogat sezon internațional

Echipa masculină de handbal în 7 a țării noastre a întreprins un turneu de 8 jocuri în Uniunea Sovietică și în Finlanda, cucerind prin frumusețea și varietatea jocului său simpatia publicului spectator din Moscova, Tbilisi, Leningrad și Helsinki. Rezultatele meciurilor, excelenta impresie lăsată de handbaliștii noștri în toate aceste mari orașe, primirea călduroasă de care ne-am bucurat, sînt cunoscute, de acum, cititorilor noștri. De aceea, în retrospecțiunile noastre ne vom ocupa, mai pe larg, de comportarea tehnico-tactică a echipei noastre. O asemenea discuție este cu atît mai actuală cu cît turneul din U.R.S.S. și Finlanda marchează doar începutul unui bogat sezon competițional internațional, în care echipele noastre de handbal vor avea de înfruntat adversari de certă valoare.

Incercînd să analizăm comportarea echipei noastre în cele 8 jocuri disputate în U.R.S.S. și Finlanda, trebuie să ținem seama de două lucruri: a) de numărul mare de jocuri susținute într-o scurtă perioadă; b) de faptul că handbaliștii noștri se aflau la începutul activității competiționale internaționale și nu aveau, deci, o pregătire fizică corespunzătoare. Pentru a ilustra și mai bine condițiile în care a jucat echipa reprezentativă a țării vom aminti că într-un interval de 9 zile ea a disputat 7 jocuri și a făcut două călătorii cu avionul: una de 1.700 km și alta de 2.600 km!

In astfel de condiții echipa se punea greu pe „picioare" la fiecare joc. Indiferent de valoarea adversarului, handbaliștii români erau în dificultate în prima repriză, reușind să se mențină în avantaj numai datorită excelentului joc în apărare. Și după ce ne dădeau emoții la fiecare meci ei reușeau totuși pînă la urmă să se impună, de cele mai multe ori de o manieră categorică. O singură excepție a existat în această privință: meciul de la Helsinki, unde echipa română a acționat, din primul minut, într-o viteză și cu o varietate cum nu de multe ori ne-a fost dat s-o vedem. Ce s-a întîmplat? A doua zi după sosirea noastră în capitala Finlandei o serie de ziare, comentînd valoarea formației române, campioană a lumii, au lăsat să se înțeleagă că excelentele rezultate obținute în ultimul timp se datoresc, în mod deosebit, jocului în forță al echipei și nu excelentei sale pregătiri tehnice și tactice. Nu era pentru prima oară cînd se spuneau astfel de lucruri despre handbaliștii noștri și acest fapt a avut darul să-i ambiționeze. Ei au vrut să demonstreze valoarea handbalului pe care-l practică și au reușit din plin acest lucru, conducînd după 12 minute de joc cu scorul de 8—0!

Ținînd seama de comportarea din aceste jocuri și de apropiatele întîlniri cu handbaliștii din R. D. Germană și R.P.F. Iugoslavia, considerăm că trebuie acordată mai multă atenție pregătirii fizice specifice care, ridicată la nivelul pregătirii tehnice și tactice, să dea posibilitatea echipei noastre să acționeze într-un ritm viu, de-a lungul întregii partide.

Apărarea echipei noastre în plină acțiune! Matzejinskas — unul din cei mai buni jucători ai echipei de tineret a U.R.S.S. —încearcă să arunce la poartă peste blocajul lui Nodea, Moser și Ivănescu

Cu toate că în ceea ce privește tehnica și tactica echipa s-a prezentat bine, totuși și la aceste capitole au existat o serie de lipsuri. Unele procedee tehnice nu sînt încă însușite perfect, în așa fel încît ele să se poată înlănțui rapid în desfășurarea unei faze, ceea ce determină „ruperi" în ritmul de joc. De asemenea, colaborarea dintre jucătorii de la 9 m și cei de pe semicerc nu contribuie întotdeauna la finalizarea acțiunilor. De altfel, în privința specializării în jocul pe semicerc s-au manifestat carențe destul de serioase, ceea ce a făcut ca pivoții și extremele echipei reprezentative să nu constituie un pericol permanent pentru apărarea adversă. Aceste lucruri nu trebuie privite ușor. Echipa noastră este campioană mondială și în fiecare întîlnire internațională, indiferent de caracterul ei, oficial sau amical, ea trebuie să-și confirme valoarea, renumele de care se bucură. Un ritm viu de-a lungul întregului joc, acțiuni dirijate, cît mai variate, cu numeroase posibilități de finalizare, în care să se împletească cele mai diferite procedee tehnice — iată ce se așteaptă de la handbaliștii noștri fruntași.

Aceste concluzii ne determină să afirmăm că din punct de vedere al verificării potențialului echipei noastre turneul în U.R.S.S. și Finlanda a fost folositor. Posibilitatea de a întîlni adversari diferiți, de a evolua în condițiuni de joc care se schimbau de la o etapă a călătoriei la alta (săli de dimensiuni diferite, unele cu parchet, altele cu podium de lemn sau cu zgură etc) au constituit prilejuri de a se face o temeinică verificare a componenților lotului reprezentativ la început de sezon. Și sîntem convinși că antrenorii au tras învățăminte din cele mai prețioase.

Nu putem încheia considerațiile asupra comportării formației noastre fără a scoate în evidență coeziunea ei morală, spiritul tovărășesc de echipă care a existat de-a lungul turneului între toți componenții lotului reprezentativ. In partida cu selecționata Uniunii Sovietice, în cele două meciuri de la Tbilisi, în cea de a doua partidă de la Leningrad echipa noastră a fost pusă de multe ori în dificultate. De fiecare dată însă jucătorii români s-au regăsit, s-au sprijinit reciproc, colaborînd perfect în apărare și în atac. Numai așa reprezentativa noastră a reușit să se impună ca o veritabilă echipă, bine închegată, care știe să depășească momentele mai grele.

Și acum cîteva cuvinte despre handbalul sovietic. Handbaliștii sovietici au făcut de la ultimele întîlniri pe care le-au susținut cu sportivii români progrese care au fost de natură să ne surprindă. Am avut prilejul să urmărim echipe multe, bine pregătite, în componența cărora au intrat jucători tineri cu calități fizice deosebite și cu o ridicată pregătire tehnică. Alături de jucători cunoscuți prin valoarea lor cum sînt Lebedev, Tertvadze, Șibalkin, Kozmînin și alții, atît în prima formație a Uniunii Sovietice, cît și în garnitura de tineret au evoluat tineri handbaliști care vor aduce, nu peste multă vreme, mari satisfacții sportului sovietic. Handbalul sovietic dispune în prezent de un lot numeros de tineri, printre care am remarcat pe Zaharian, Veldrie, Phakadze, Zardalișvili, Sevcenko, Reznikov, Mazur, Matzejinskas, Gasiev, Klimov și alții. De asemenea, numărul mare de spectatori de la Moscova, Leningrad și, în special, de la Tbilisi ne-a arătat că handbalul în 7, deși încă un sport tînăr în Uniunea Sovietică, cucerește rapid masele de iubitori ai sportului.

CĂLIN ANTONESCU

Victorii care se cer confirmate...

Fără îndoială că succesele obținute de echipa feminină Rapid București, *în primul tur al „Cupei campionilor europeni", ne-au bucurat cu atît mai mult, cu cît ele au fost realizate în fața formației campioane a* R.P. Ungare, *țară în care handbalul în 7 are o veche tradiție. Este un succes, pentru care handbalistele feroviare au muncit cu sîrguință și modestia care le caracterizează.*

In momentul de față, campioanele noastre au sarcina de a confirma, în „Cupa campionilor europeni", *rezultatele bune obținute pînă în prezent, și de a menține prestigiul handbalului românesc. Pentru aceasta însă, jucătoarele de la* Rapid, *împreună cu antrenorul lor, prof.* Gabriel Zugrăvescu, *trebuie să muncească cu perseverență, eliminînd unele lipsuri care au ieșit în evidență în partidele cu* Spartacus Budapesta.

Cînd spunem acest lucru ne referim la faptul că în atac echipa Rapid *continuă să manifeste încă o tendință de unilateralitate, dirijînd prea mult mingea spre* Ana Boțan, *cunoscută prin forța și precizia aruncărilor sale de la distanță. Și nici măcar acest lucru nu este realizat cu precizie și în momentele cele mai potrivite. In partida disputată sîmbătă seara, spre exemplu, am remarcat de multe ori faptul că blocajele la jucătoarea care marca „om la om" pe* Ana Boțan *nu se efectuau la timp și, în plus, deplasarea pivotului pe semicerc era adesea în contratimp cu direcția de pătrundere a principalei realizatoare a echipei. Din această cauză, acțiunile de atac ale formației* Rapid *își pierd eficacitatea, iar atunci cînd* Ana Boțan *nu are perspectiva de a arunca la poartă și pasează mingea, celelalte jucătoare sînt dezorientate și reconstruiesc cu greutate acțiunea. Ar fi bine ca atunci cînd se ivesc astfel de situații, jucătoarele feroviare să acționeze cu promptitudine, cu mai mult curaj.*

Discutînd despre felul în care Rapid București finalizează acțiunile, trebuie să atragem atenția și asupra faptului că se ratează mult și, ceea ce este mai grav, din situații foarte clare. De pildă, considerăm că nu este admis la o formație de valoarea Rapidului să rateze într-un singur joc două lovituri de la 7 m! Asupra acestui lucru, ca și asupra îmbunătățirii jocului extremelor antrenorul Gabriel Zugrăvescu *va trebui, de asemenea, să insiste.*

In ceea ce privește apărarea, a fost evident că echipa noastră campioană este în progres. Colaborarea „preluarea" jucătoarelor adverse din circulație se face mai bine, lucru care contribuie la o mai atentă acoperire a spațiului de pătrundere spre semicerc. Singura defecțiune manifestată în apărare este aceea că jucătoarele de la Rapid nu blochează încă cu suficient curaj aruncările de la 9 m. Din această cauză în jocul de sîmbătă seara ele au primit 4 goluri din astfel de aruncări.

Străduindu-se ca — în perioada de timp pe care o au la dispoziție — să-și îmbunătățească jocul, prin eliminarea acestor lipsuri, handbalistele de la Rapid vor putea ca în partidele viitoare să confirme rezultatele bune obținute pînă acum.

L. GRIGORESCU
secretar general al F.R.H.

„Cupa de iarnă"

Jocuri interesante în etapa a IV-a

Sîmbătă și duminică după-amiază, sala Floreasca a găzduit partidele etapei a IV-a a populare competiții de handbal — **„Cupa de iarnă"**. Și de data aceasta am asistat la întîlniri viu disputate, de un bun nivel tehnic.

DINAMO BACĂU — TITANII (m) 28—27 (14—15). Nu a lipsit mult ca în acest joc să se înregistreze o surpriză. După ce la pauză au condus cu un punct, metalurgiștii și-au mărit avantajul, la 3 puncte, în minutul 50. Din acest moment, băcăoanii au jucat mai atent în apărare și după 3 minute tabela de marcaj a arătat scor egal: 24—24. Apoi, dinamoviștii au luat conducerea (25—24), au fost egalați (25—25) și în continuare au mai înscris 3 goluri. Bucureștenii au forțat ritmul în ultimele 2 minute, dar nu au reușit decît să micșoreze diferența la un punct. S-au remarcat: **Horobet** (13 goluri) și **Schneider** (5) de la Dinamo, respectiv **Tudoroiu** (11) și **Marinescu** (2).

ȘTIINȚA — CONFECȚIA (f) 26—7 (11—2). Această partidă a constituit pentru handbalistele de la Știința un... antrenament public. Jucătoarele de la Confecția au început bine, dar treptat au cedat complet inițiativa experimentatelor lor adversare. Golurile au fost înscrise de **Aurelia Szökö** (7), **Aurora Leonte** (6), **Carolina Cirligeanu** (5), **Iosefina Ștefănescu** (4), **Maria Ianosi** (3) și **Elena Constantinescu** (1) pentru Știința, **Aurelia Dumitru** (2), **Niculina Iordan** (2), **Ioana Cîrstea** (2) și **Margareta Iordan** (1) pentru Confecția.

RAPID — RAFINĂRIA TELEAJEN (m) 25—18 (15—11). Rapidiștii au imprimat jocului un ritm viu și au condus în permanență. Mai calm, atît în acțiunile de atac cît și în apărare, feroviarii au reușit să cîștige pe merit. Tinerii petroliști au arătat și de data aceasta frumoasele calități pe care le posedă, dar apărarea a avut multe fisuri. Jucătorii cu cea mai mare eficacitate au fost: **Barbu** (6) și **Mureșan** (5) de la Rapid, **Oană** (5), și **Rotaru** (5) de la Rafinăria.

PROGRESUL — VESTITORUL (f) 18—11 (6—4). In prima repriză jucătoarele de la Vestitorul au luptat de la egal cu liderul campionatului, reușind chiar ca în minutul 10 să conducă: 3—2. După pauză, Progresul a jucat mai variat în atac, mărindu-și astfel avantajul luat în prima parte a întîlnirii. S-au remarcat **Victoriția Dumitrescu** (8) de la Progresul și **Anemaria Ongerih** (5) de la Vestitorul.

STEAUA — ȘTIINȚA (m) 20—23 (10—14). Militarii, cu o formație din care au lipsit **Nodea, Telman, Schmidt, Oțelea** și **Iacob**, au început „tare" meciul, și în min. 14 au condus cu 7—2. Apoi, comițînd nenumărate greșeli (pase la adversar, șuturi în blocaj etc.) au permis studenților să egaleze și să ia conducerea, pe care nu au mai cedat-o pînă la terminarea întîlnirii.

DINAMO — C.S.Ș. (m) 16—14 (9—8). Tot timpul meciului scorul s-a menținut strîns. Tinerii de la C.S.Ș. au jucat curajos cu rezervele campionilor țării și, dacă erau mai calmi, ar fi putut „scoate" un rezultat de egalitate.

RAPID — UNIREA (f) 11—11 (6—4). Rapidul a prezentat echipa de rezerve și a condus majoritatea timpului. In ultimul minut de joc **Aurora Alexandrescu** (Unirea) a înscris punctul egalizator.

V. POMPILIU